A°. 1833. N°. 44.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 11 April.

FRANKFORT, den 6den April.

Zie hier eenige nadere bijzonderheden aangaande de noodlottige voorvallen van den 3den dezer. Uit alles blijkt, dat de zamenzweerders bijna allen vreemde studenten waren. De aanval op het wachthuis der constapels is met krijgskundige regelmatigheid geschied. Op kommando maakten de aanvallers een geregeld pelotons-vuur; de overrompelde en min talrijke wacht was genoodzaakt om te wijken; verscheidene kogels zijn tegen de naburige huizen aangevlogen.

Boven en behalve te Praunheim, zijn ook nog op hetzelfde uur de tolbedienden aangevallen te Preungesheim, een dorp anderhalf uur van Frankfort gelegen.

Men heeft bij verscheidene rustverstoorders vuurpijlen gevonden, die waarschijnlijk dienen moesten om aan de gewapende boeren, die naar de stad in aantogt waren, alsmede die de tolkantoren bij Frankfort aanvielen, seinen te geven. Aan particuliere bezittingen binnen de stad is geene de minste schade toegebragt, alleen in de wachthuizen is alles vernield geworden. Gisteren zijn twee soldaten en een der rustverstoorders aan hunne wonden overleden.

— Een brief uit Mentz, van den 4den dezer, behelst het volgende: « Wij hebben eer dan gijlieden kennis gedragen van de opschudding, welke gisteren binnen uwe stad heeft plaats gegrepen, want reeds 's avonds om zes uur waren de militaire autoriteiten onderrigt dat zij om negen uur zoude plaats hebben. Alles was gereed om uit te trekken, manschappen, geweren, geschut wachtten slechts den oogenblik af om den aanval af te weren, indien dezelve werkelijk plaats had; maar gelukkig zijn die toebereidselen onnoodig geweest. Doch, hoezeer wij hier zeer verschrikt zijn geweest, waren wij verre van te vermoeden, dat er bloedige gevechten bij u plaats hadden, en dat zij de droevige gevolgen zouden hebben, welke wij heden morgen uit de dagbladen vernomen hebben.»

— Uit Darmstadt meldt men den 5den dezer: « Zoodra de tijding van den verfoeijelijken aanslag, die te Frankfort plaats had, alhier ontvangen was, werden aan de stads poorten de noodige maatregelen genomen om de vlugtende rustverstoorders te vatten. Gisteren zijn Dr. *Neuhoff* van Frankfort en vier verdachte studenten in hechtenis genomen. Een der laatsten, welke men zegt dat de persoon [illegible] heeft uit handen der politie trachten te ontsnappen. Daarin niet geslaagd zijnde, heeft hij zich met een pistool dood willen schieten, maar hij werd slechts gekwetst, en heeft zich daarop door het opensnijden der aders het leven willen benemen; die laatste poging is hem niet beter gelukt dan de eerste. Die ongelukkige jongman is wel zwaar gekwetst, maar niet doodelijk; hij is naar het hospitaal gebragt.

Dr. *Neuhof*, die men onder geleide van een' beambte van politie naar Frankfort had laten vervoeren, is in die stad zelve ontvlugt. De beambte, een reeds bejaard man, over dit ongelukkig wedervaren wanhopend geworden, is in den grooten vijver bij onze stad gesprongen; men heeft er hem nog levend uit gehaald.

— Brieven uit Konstantinopel, van den 12den Maart, behelzen het volgende: « De gebeurtenissen van den laatsten tijd zijn niet gemakkelijk te beschrijven, daar ons veld hier behoort tot dezulken, waar de zaken het minste datgene zijn, wat zij schijnen te wezen. Onder zulke omstandigheden blijft de chronologische volgorde steeds de beste leiddraad. — Toen de voortgangen der Egyptenaren aan deze zijde van den Taurus bij volstrekt gemis aan verdedigingsmiddelen voor het bestaan des rijks zelf hoogst gevaarlijk werden, herinnerde zich de divan, dat denzelven reeds voor lang, in eenen tijd, toen het gevaar bij verre na niet zoo dringend was, van wege het Russische hof voorstellen van vriendschappelijke hulp gedaan waren. Deze voorstellen betroffen de bereidwilligheid van de Russische regering *tot afzending van eenige oorlogschepen* uit de haven van Sebastopol, waarvan de bestemming zoude zijn, om de hoofdstad door middel eener positie in de Dardanellen te dekken. Aan dit voorstel gaf de divan, ofschoon hij het in dank aannam, geen gevolg, tot dat het gevaar dringend werd. Nu werd aan den Russischen gezant niet alleen aanvraag om het toegezegde eskader, maar zelfs het *verzoek gedaan om eene niet aangebodene legerschaar van 25 tot 30,000 man, welke zich naar Konstantinopel zou begeven*. De Russische gezant kon natuurlijk slechts aan het eerste gedeelte der aanvraag voldoen; hij zond koeriers naar Sebastopol en naar Petersburg. Te midden van den drang ontving men de tijding, dat *Ibrahim*-pacha zijne voorwaartsche beweging te Kiutahia gestaakt had; en spoedig daarop, door de terugkomst van den luitenant-generaal *Murawief* en door het berigt van den Oostenrijkschen consul te Alexandria, den sleutel van deze gunstige gebeurtenis. — Aldra oordeelde de divan, dat de vreemde hulp te ontberen was. De Russische gezant vaardigde, op zijn verzoek, tegenbevelen naar Sebastopol af; het eskader was echter reeds in aantogt, en den 20sten Februarij kwam hetzelve bij Bujukdere voor anker. — Den 17den kwam de nieuwe Fransche gezant, de admiraal *Roussin*, te Konstantinopel aan. Reeds van het begin der Egyptische onderneming af, had zich de Fransche zaakgelaste, de heer *de Varennes*, sterk met de zaak van *Mehemed-Ali* tegen de Porte bemoeid. Hij sloeg bij herhaling de *tusschenkomst* van Frankrijk voor, doch verbond dezelve steeds aan voorwaarden, welke zoo geheel ter gunste van den onder-koning waren, dat de onderhandeling geen stap voorwaarts ging. De verschijning van het Russisch eskader gaf aan de zaak plotseling eene andere wending. De admiraal *Roussin* verliet het veld der vroegere voorwaarden, en plaatste den divan tusschen de volgende alternativen: « Vertrek van het Fransche gezantschap, of aanneming door de Porte van de garantie van Frankrijk, dat *Mehemed-Ali* zich vergenoegen zoude *met de voorwaarden, hem door de Porte aangeboden*; terwijl de Sultan dan tevens van alle andere hulp, behalve die van Frankrijk, zoude moeten afzien.» Deze wederkeerige verpligting werd den 21sten Februarij bekrachtigd, bij eene diplomatieke acte, tusschen den Franschen gezant en reis-effendi opgemaakt. Ten gevolge dezer overeenkomst zond de admiraal *Roussin* een adjudant naar Alexandria.

« De eerste vraag is thans, zal *Mehemed-Ali* zich naar de gebieden de uitspraak van den admiraal *Roussin* voegen? Wanneer hij het niet doet, kan hij, zoo hij al niet zelve zijne onderneming voortzet, toch op eene bedekte wijze naar zijn doelwit blijven streven. Hij kan den opstand van andere pacha's bewerken en zich achter het scherm houden. Welke middelen staan in dit geval, milsgaders wanneer de Onder-Koning de overeenkomst stellig van de hand wijzen mogt, der Fransche regering ter dienste, om hem tot het bezit der vier kleine pachalieks [illegible] herstellen? Heeft de admiraal *Roussin* dit bedacht, en meer dan eene oogenblikkelijke verwijdering der Russische schepen in berekening gebragt? — De naar *Ibrahim* gezondene Engelsche tolk, de heer *Alex Pisani*, is uit zijn hoofdkwartier wedergekeerd. Hij heeft de verzekering van *Ibrahim* medegebragt, dat de jongste gebeurtenissen te Smyrna hem geheel vreemd waren; dit is in zoo verre mogelijk, dat hij in dezen misschien geene regtstreeksche bevelen gegeven heeft; daar echter de rebel *Emin Effendi* blijkbaar in verstandhouding heeft gehandeld met den Musselim te Magnesia, door *Ibrahim* aangesteld, is de zaak duidelijk genoeg. De ware staat van zaken in het Ottomansche rijk is niet moeijelijk te doorzien; zoo veel is zeker, dat den Sultan nog slechts hulp kan geboden worden door de mogendheden, welke bij zijn behoud een wezenlijk belang hebben. In deze omstandigheid zou eensgezindheid tusschen deze mogendheden het beste middel tot het doel wezen; hiertoe heeft de nieuwe Fransche gezant niet alleen de hand niet geboden, maar zijne eerste verrigting is veeleer geschikt, om der zoo noodige eensgezindheid groote hinderpalen in den weg te leggen. Het merkwaardigste in de handelwijze van dezen gezant is allezins de overgang van de *gunstigste voorwaarden* ten behoeve van *Mehemed-Ali* tot de *meest beperkte*, en zulks ten gevolge van het binnenloopen van acht Russische schepen in den Bosphorus.»

WEENEN, den 1sten April.

Het dagblad van Smyrna meldt onder anderen het volgende, omtrent de jongste voorvallen aldaar: « Den 18den Februarij, tegen den avond, kwam er een officier van *Ibrahim* pacha's armee met depêches aan *Mansur Sade Emin Effendi*, gewezen Aijan en Kiaja-Bei van *Hassan*-pacha, te Smyrna aan. Nadat *Emin Effendi* kennis van derzelver inhoud genomen had, liet hij den Mollah, de Aijans en een groot aantal Turksche voornamen bij zich vragen, die allen nog des avonds kwamen. Toen zij bijeen waren, kondigde hij hun aan, dat de Egyptische troepen, die reeds meester van Aidin en Magnesia waren, hunnen marsch op Smyrna, waar hun bevelhebber voornemens was een detachement heen te zenden, dreigden voort te zetten, indien deze stad zich niet

mogt onderwerpen. Hij deelde hun vervolgens de ontvangene depêches mede, krachtens welke hij door *Ibrahim*-pacha voorloopig met de functien van gouverneur van Smyrna was belast. — De Mollah, de Aijans en de gezamenlijke notabelen besloten, na lang beraadslaagd te hebben, dat, vermits de stad geene verdedigings middelen opleverde, alle schijn van tegenstand niet alleen vergeefs zoude zijn, maar ook nog verderfelijke gevolgen zoude kunnen hebben; dat zij het, nu Aidin, Magnesia en andere steden, in beteren staat van verdediging, zich overgegeven hadden, veel raadzamer hielden, aan de omstandigheden toe te geven en hun voorbeeld te volgen, om het ongeluk af te wenden, dat onmisbaar uit een ijdele demonstratie zoude voortvloeijen, enz. Er werd derhalve besloten, dat Smyrna zich onderwerpen zoude, en *Mansur-Sade Emin Efendi* dadelijk in hoedanigheid van provisionelen gouverneur zoude erkend worden. Er werd terstond een Jilam met dit besluit en deszelfs drangredenen door den Mollah opgesteld, en door alle aanwezigen bezegeld. *Emin Efendi* gaf hiervan kennis aan den door de Porte benoemden gouverneur *Tahir-Bei*, die, onder protest, zijnen post nederlegde. — Het dagblad van Smyrna roemt zoo wel het gedrag van den gouverneur der Porte, *Tahir-Bei*, als dat van *Emin Efendi*, onder wiens bewind dit berigt nog geschreven werd. Van den laatsten zegt hetzelve: « Hij heeft een ambt overgenomen, hetwelk te moeijelijk waar te nemen was, daar de bezetting van Aidin en Magnesia de gemoederen in den hoogsten graad opgewonden had, en het is niet te berekenen, welke buitensporigheden hadden kunnen bedreven worden, zoo hij niet bewilligd had, om op eigen gevaar het bewind te aanvaarden.»

FRANKFORT, den 8sten April.

Een brief uit het Pruissische behelst het volgende: « Men vleit zich, dat de zending van den heer *Dedel* naar Londen van goed gevolg zijn zal en eene voorloopige overeenkomst tusschen de hoven van 's Gravenhage, Londen en Parijs tot stand zal komen, waarop een definitief verdrag met de overige mogendheden zou kunnen gesloten worden, waardoor aan de Hollandsch-Belgische geschillen een einde wierd gemaakt. Men verzekert, dat de regering in 's Gravenhage bereid is, om de hand tot eene schikking te bieden, wanneer slechts eenigzins het belang van Holland in aanmerking genomen wordt en afgezien van vorderingen, welke naar de begrippen daar te lande de eer en regten van Nederland krenken, en ze aan de willekeurigste mishandelingen prijs geven. Te hopen is het, dat men hierdoor te Londen zal terugkomen van de tot dus verre betoonde partijdigheid voor Belgie, en zich zonder oorlog zal verstaan. Ik zeg met opzet zonder oorlog, want het mag er oogenschijnlijk nog zoo vredelievend uitzien, men mag te Londen en [illegible] zegt men, het dat men niets anders te duchten heeft, dan de afkeuring der drie Noordsche mogendheden, zoo is dit toch welligt eene misleiding. Welonderrigte personen beweren namelijk, dat de mogendheden thans vast besloten hebben, om verder geen willekeur, van welken kant die ook komen moge, onverschillig meer aan te zien, en zich tot onvruchtbare vertoogen te bepalen; dat men thans zou beginnen in te zien, dat de betoonde gematigdheid wel als een bewijs van zwakheid zou kunnen beschouwd worden. De jongste gebeurtenissen te Konstantinopel worden hierbij in aanmerking gebragt. De tegenstanders van Frankrijk beweren, dat de admiraal *Roussin* aldaar op eene echt Napoleontische wijze heeft te werk gegaan; dat zijn gedrag op onderscheidene plaatsen zeer afgekeurd wordt, en dat er pogingen te Parijs zullen gedaan worden, om de bedoeling van het Fransche kabinet dienaangaande te leeren kennen.»

— Volgens berigten uit Ancona, van den 27sten Maart, zijn *Mariotto Bevilacqua*, genaamd *Papone van Ancona*, en *Lorenzo Tonelli van Fano*, beschuldigd van den gonfaloniere *Bosdari* den 23sten Mei 1832 vermoord te hebben, ter dood veroordeeld, en ook werkelijk den 26sten Maart van achteren doodgeschoten. Wijders is *Camillo Meloni*, als hoofd der mobile kolonne en der secte van de carbonari, tot levenslange galeistraf, en 16 anderen, wegens onderscheidene misdaden tot onderscheidene straffen veroordeeld.

— Er worden in den omtrek van Frankfort bij voortduring personen in hechtenis genomen. Men verneemt dat er zoons van de eerste familien van Duitschland onder gevonden worden.

PETERSBURG, den 27sten Maart.

Het handelsblad bevat een overzigt van den buitenlandschen handel van Rusland over 1832. Hetzelve is gunstig. De uitvoer van Russische waren overtrof 50 millioen roebels den invoer van buitenlandsche voortbrengselen. De opbrengst der in- en uitgaande regten was 13 millioen hooger dan in 1831.

In den loop van 1832 zijn in Rusland 149 nieuwe fabrijken opgerigt.

WARSCHAU, den 2den April.

De commissie van inkwartiering heeft bekend gemaakt, dat, wanneer eigenaars van huizen nalatig blijven, om vertrekken voor de Russische militairen van hoogeren rang in te rigten, zij ze ten hunnen koste zal huren.

LONDEN, den 6den April.

Woensdag avond is in het huis der gemeenten, na vrij langdurige debatten, op de motie van den heer *W. Patten*, met de geringe meerderheid van 1 stem, besloten tot het overhandigen van een adres aan Z. M., ter verkrijging van de benoeming eener commissie, belast met het inzamelen van bewijzen, aangaande de werkzaamheden der kinderen, welke in de onderscheidene fabrieken gebezigd worden, ten einde aan dezelve, zoo mogelijk, dagelijks eenige oogenblikken langer rust te bezorgen. Ook is dien avond in dat huis het rapport van het comité op de bill, strekkende ter daarstelling eener hervorming in de kerkelijke bepalingen in Ierland, ontvangen.

Eergisteren avond heeft ook het huis der gemeente deszelfs zittingen, wegens het Paaschfeest, geadjourneerd, en wel tot Maandag den 15den dezer.

Naar het zich thans bevestigt, is de post van secretaris van oorlog, open gevallen door het benoemen van den heer *H. J. Hobhouse* tot staats-secretaris van Ierland, opgedragen aan den heer *E. Ellice*. Ook is met de betrekking van vice-secretaris van het bureau der kolonien, door het aftreden van den burggraaf *Howick* open zijnde, de heer *J. G. S. Lefebre* bekleed geworden.

Eergisteren heeft Z. M., bij gelegenheid van den witten Donderdag, aan 68 bejaarde en zwakke mannen en even zoo vele vrouwen (zijnde het getal 68 het aantal jaren, hetwelk Z. tegenwoordige Britsche Majesteit telt) eene uitdeeling van voedsel, kleeding en geld gedaan. Maandag of Dingsdag ll. heeft de Koning insgelijks aan ongeveer 800 behoeftige en stokoude menschen, onder welken eenigen 94 en 95 jaren tellen, aalmoezen doen uitreiken.

's Rijks driemaandelijksche inkomsten, sluitende met den 5den dezer, hebben, volgens eene officiele opgave, vergeleken met dezelfde drie maanden van het vorige jaar, een te kort van 92,420 p. st. opgeleverd, hetwelk hoofdzakelijk aan de mindere ontvangst van de zegelregten schijnt te moeten toegeschreven worden. Het geheele jaar echter, insgelijks met den 5den dezer sluitende, heeft, in vergelijking met het voorgaande, een meerder bedrag van 236,389 p. st. gegeven, hetwelk vooral in een ruimere ontvangst van inkomende en uitgaande regten moet gezocht worden.

De reeds sedert eenige dagen geloopen hebbende geruchten in deze hoofdstad als of de onderhandelingen met Holland eene gunstigere wending genomen hadden, blijven, zoo als de *Times* zelf erkent, nog stand houden, en onder het handeldrijvende publiek schijnt zelfs, ofschoon nog niets stelligs noch bijzonders van den staat der onderhandelingen is uitgelekt, het vertrouwen veld te winnen, dat er eindelijk eene minnelijke schikking van zaken zal opdagen. Het bijzonder gevoelen van de *Times* is echter zoo gunstig niet; dat blad gelooft geenszins aan eene nabijzijnde schikking van zaken, en meent zelfs voor dit zijn gevoelen, hoe vreemd zulks ook klinken moge, grond te vinden in de aanstaande reis van den Koning der Nederlanden naar Amsterdam.

AMSTERDAM, den 9den April.

Uit hoofde van het Paaschfeest was er gisteren zeer weinig handel. In integralen is iets à $44\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$ omgezet; 5 pCt. oude $85\frac{5}{8}$ contant, [illegible] op tijd; nieuwe 85 à $84\frac{15}{16}$. In vreemde fondsen was omtrent geen handel; kleine posten Spaansche 5 pCt. perpetuelen zijn à $65\frac{5}{8}$ en $\frac{7}{8}$ gedaan. Nieuws was er hoegenaamd niets.

Beurs-berigten van den 9den *dezer.*

De handel in fondsen was ook heden niet belangrijk en over het algemeen bij weinig handel prijshoudend.

De tijdingen uit het Oosten zijn heden wederom niet zoo gunstig als men verwacht had; ook op de beurs van Parijs, van den 6den dezer, hebben de gebeurtenissen van het Oosten eenigzins nadeelig op de fondsen gewerkt, want op dien dag waren de 3 pCt. Fransche 76 [illegible] en 5 pCt. perpetuelen $71\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$.

Onze beurs is tegenwoordig zeer kalm, ziet gerust de toekomst te gemoet en het overvloedige geld is de aanleidende oorzaak, dat alle fondsen zich vrij goed souteneren.

Over de gezondheid van onzen beminden Koning zijn ook heden de geruststellendste tijdingen; men vleit zich met de hoop, Z. M. nog in de toekomende week binnen deze muren te zien.

Mengelwerk.

De Orangisten.

Onder de hedendaagsche staatkundige bijnamen: royalist, carlist, liberaal, ultra liberaal, unionist, radikaal, whig, tory en anderen, bekleedt die van *orangist* mede eene niet onaanzienlijke plaats, schoon deszelfs beteekenis niet overal van gelijken zin is. In *Ierland*, bij voor-

beeld, geeft hij zoo veel te kennen als het meer algemeen verstaanbare woord *protestant*, misschien wel ontleend uit de dagen van WILLEM III, wiens op algemeene verlichtings-gronden rustende wijze van regeren ongetwijfeld lijnregt inliep tegen de begrippen der toenmalige aanklevers van het obcurantismus, (duisterheidsleer.) Hoe er thans echter nog aan zulk eenen bijnaam, in dezelfde beteekenis, kan gedacht en deszelfs toepassing nog van gelijken aard bestaanbaar kan gerekend worden, is te meer onverklaarbaar, om de, sedert dien tijd, toegenomene volksbeschaving en de gelijkmatige regten, den Ieren, sedert het aannemen der hervormings-bill, toegekend. En toch zien wij bij de vermelding der hevige onlusten, die in dat gedeelte van *Groot-Brittanje* bij voortduring heerschen, het bezigen des genoemden bijnaams in denzelfden zin.

In *Belgie* heet het woord *orangist*, bij de voorstanders en aanklevers van het Fransche ultra-liberalismus, zoo veel als: *bespotter en minachter van het nieuwe koningschap en voorstander der restauratie*; terwijl men in *Nederland*, waar die naam eigenlijk zou te huis behooren, hetzelve geenszins bezigt en geenen anderen verbindingsnaam kent dan dien van vaderlander; in welken naam: hoogschatting van den Koning, en het koninklijke huis en liefde tot en verknochtheid aan den grond der geboorte ligt opgesloten.

In beide landen, *Ierland*, en *Belgie* is gezegde bijnaam derhalve een scheldnaam en wel in het eerstgenoemde van zulk eenen hoogst nijdigen en wraakzuchtigen aard, dat hij er, in deszelfs ware beteekenis, gelijk staat met de hatelijkste vervloeking. Wij lazen ten minste onlangs in een buitenlandsch dagblad, dat er, kort geleden in *Dublin* een revolutionnaire club ontdekt is, waar de leden, *bij* het bekomen van hun lidmaatschap, den volgenden curieusen eed moesten afleggen: « Ik N. N. « zweer, in tegenwoordigheid van God, liever mijne regterhand te la« ten afkappen en die hand aan de poort der gevangenis van *Armagh* te « laten spijkeren, dan mijn' broeder te verraden; dat ik zal volharden « in de door mij omhelsde zaak; niemand zal sparen, het zij kind of « grijsaard; geen het minste mededoogen zal hebben met het gekrijt der « jeugd of het gekerm van den ouderdom, maar mij te zullen baden in « het bloed der orangisten!»

In *Belgie* hebben wij, uit de tooneelen, die er in den aanvang der zoogenoemde glorieuse revolutie, hier en daar, bij herhaling, hebben plaats gegrepen, zoo niet met dezelfde woorden zien zweren, dan ten minste in denzelfden geest zien handelen, met dat onderscheid, dat de haat in *Ierland* hoofdzakelijk op godsdienstige, maar, in *Belgie* beide op godsdienstige en staatkundige gronden rust.

Letten wij intusschen op het gedrag der zoogenoemde orangisten in *Ierland* en *Belgie* zelve, ook dan vinden wij eene uiteenloopende verhouding. In eerst gemeld rijk zijn zij de zamenstemmende partij tot demping en beteugeling van den Ierschen volksopstand, en tot daarstelling en aanwending van voegzame middelen, om den oproergeest te ontwapenen en de lijdende natie te bevredigen. In *Belgie* zijn zij de hoofd-raddraaijers eener factie, die zich ten doel gesteld heeft, om den nieuwen troon zoo spoedig mogelijk omver te werpen en eene contra-revolutie te bewerken, die vele gemoederen weder in vuur en vlam zal zetten. Daartoe worden dan ook, en wel hoofdzakelijk met behulp der drukpers, alle zeilen bijgezet. Hunne taak bepaalt zich, gedurende twee jaren, tot het verguizen, bespotten en veroordeelen van al hetgeen uit de bron des nieuwen gouvernements voortvloeit, en het maken van gedurige vergelijkingen tusschen het vijftien- en tweejarig regeringsbestuur, waarbij het laatste altijd als onbestaanbaar en met het heil der natie in alles strijdig gekeurd, en het eerste als terug wenschend, echter onder eenen administratieven vorm, voorgesteld wordt. Wij willen die pogingen, om den aard der zaak, thans in het midden laten, en ze zelfs als uit een prijselijk beginsel voortvloeijend beschouwen. Maar al te verachting en bestrijding verdienen die zelfde pogingen voor zoo ver zij zich uitstrekken tot het zaaijen van twist en verdeeldheid onder de bewoners van *Nederland*. Wie zijn eigen voordeel zoekt en beoogt ten kosten van de rust en den inwendigen zielsvrede van anderen, is, in het oog van den regtschapen man, niet anders dan een huurling der schandelijkste eigenbaat; te meer, wanneer logen en bedrog het roersel zijn van den zoodanigen. En dit laatste heeft hier werkelijk plaats. De Belgische orangistische dagbladen, hoe geestig en in den geest van vele lezers geschreven, die aan bijtende scherts en vlijmende satire de voorkeur boven ernstige bespiegelingen toekennen, schijnen er zich gedurende eenigen tijd uitsluitend op toe te leggen, hunne lezers te doen gelooven, dat *Neêrland* hoe langer hoe meer rijp wordt voor eene algemeene volksverdeeldheid; dat de periodieke drukpers er werkelijk reeds onder de bezoldiging en invloed van buitenlandsche volksopruijers staat, en zelfs eenige leden onzer achtbare en vaderlandslievende staten-generaal het oor leenen aan de inblazing dier helgedrochten. De geliefkoosde stof, zoo lang door die bladen ten onderwerp hunner sarcastische redeneringen gekozen, scheen uitgeput: daarom hebben zij eene andere bron moeten opsporen, om op het ingeslagen voetspoor met glans te kunnen voortgaan; en die bron meenen zij allergelukkigst gevonden te hebben in het verspreiden van lastertaal ten nadeele der Nederlandsche Natie.

Maar, neen! uw doel zal u in *Nederland* nooit gelukken, laaghartige predikers van schaamteloozen logen! Het Nederlandsche liberalismus zal, noch kan, ooit in Fransch of Belgisch ultra-liberalismus ontaarden; de geest, die in *Nederland* bij voortduring blijft heerschen is één, niet in deelen gescheiden; hij ademt eerbied voor de wet en zucht voor orde en eendragt. En doet zich nu en dan in Nederlands staten-vergadering een anti-ministerjele oppositie-toon hooren, die toon is er alsdan en altijd gestemd in het welluidend, vol akkoord van verstandige gematigdheid, bezadigdheid, regtschapenheid en reine waarheidsmin.

Verspilt uwen kostelijken tijd derhalve niet langer met het bezigen van middelen, die gij nooit door eenen gewenschten uitslag zult zien bekroonen! *Nederland* wacht met gelatenheid de beslissing zijner staatkundige aangelegenheden af, en stelt bij voortduring het heiligste vertrouwen in de vaderlands liefde van deszelfs algemeen beminden en hooggeschatten Koning!

De landsvader.

Als eene proeve, hoe men in sommige streken van *Duitschland* den revolutionnairen geest zoekt voort te planten en het volk tot misnoegdheid tegens deszelfs regerings-bestuur zoekt aan te porren, en, ware het mogelijk, ook daar verdeeldheid en opstand te verwekken, strekke de onderstaande vertaling uit een, onlangs te *Hanau* uitgekomen boekske, getiteld: A. B. C. BUCH *der Freiheit*, dat te *Frankfort* is verboden geworden, en wel het artikeltje, onder de letter L.

« Er bestaat geen vader op de geheele wereld, die zoo veel kinderen heeft, als de landsvader; en die kinderen zijn hem allen, met blinde gehoorzaamheid, toegedaan. Het is natuurlijk, dat de lands-vader niet al zijne kinderen kent, maar alleen de grooten onder hen. Maar dezen hebben ook het geluk, altijd in zijne nabijheid te zijn, en ontvangen zeer lieve en fraaije geschenken van hem, bij voorbeeld: met goud geborduurde kleederen, groote fraaije linten met gouden vogelen en met kruizen en sterren er aan vast. Aan tafel krijgen zij de beste wijnen en confituren, en met St. Nicolaas ontvangt menigeen een riddergoed, een majoraat, een regement levende soldaten, hoeden met pluimen, sjerpen, degens enz. Kinderen, die goed leeren, krijgen eene belooning; bij voorbeeld, die goed schrijven, worden met gouden doozen beschonken met het borstbeeld des landvaders, of met brillanten en edelgesteenten omzet. De gemalin des landvaders is de landsmoeder en deze is zoo genadig, zoo nederig en gemeenzaam, dat zij aller harten voor zich inneemt. Het is de pligt des landsvaders, om voor de opvoeding en het welzijn van al zijne kinderen zorg te dragen. Ten einde hij dit evenwel kunne doen, moeten de kinderen in alles trouw naar hem luisteren. De gebreken der kinderen zijn: ongeduld, nieuwsgierigheid, praatzuchtigheid; van al deze ondeugden moet afstand gedaan worden. De landsvader laat zich niets afpersen; en hij, die met de handvol kersen niet te vreden is, maar, nadat hij de tweede en derde bekomen heeft, ook nog de vierde begeert, die krijgt niet alleen deze laatste niet, maar hem worden nog daarenboven die kersen afgenomen, die hij reeds had.

« Rustverstoorders kan de landsvader in het geheel niet lijden; in het bijzonder babbelaars, die over zaken spreken, die voor kinderen niet passen, en wanneer deze babbelaars aangeklaagd worden, door de daartoe gestelde oppassers, dan komen hunne namen op het zwarte bord, met een NB., en dan wordt hun eene straf opgelegd: zij worden óf op de vingers getikt, óf ook wel in de gevangenis geworpen; voor het minst moeten zij honger lijden. Het is zeer stout van kinderen, als zij geld voor zich behouden, en het niet liever aan vader brengen; want kinderen weten met geld nog niet om te gaan; maar de landsvader weet op welke wijze men het mag doorbrengen; kinderen kunnen met het geld niets uitvoeren, zij moeten het zonder morren aan vader afgeven. De landsvader mag op geenerlei wijze bedild worden. Zijne zwakheden te bespotten zoude zonde zijn, en het is in het geheel niet voegzaam, dat kinderen zich met de huishouding van staat bemoeijen, veel minder er deel aan willen nemen.

« Kinderen hebben geen verstand en moeten zich laten leiden en dragen, en het zou wel geheel de verkeerde wereld zijn, wanneer de ouder, iets willende tot stand brengen, daartoe vooraf de toestemming van het kind wilde vragen. Aan de kinderen durft men immers geene vrijheid geven, dus ook niet aan landskinderen; het strekt tot hun ongeluk, wanneer men ze aan hen zelven overlaat, zoo als het vertelseltje van roodkapje ons leert. Bovenal moeten de kinderen zich wachten, om boeken te lezen, die aan den landsvader onaangenaam zijn: dus geene jacobijnen-romannen, geene Parijsche schandbedrijven, geene revolutionnaire liedjes, maar vooral geene Poolsche klagliederen. Kennissen achter den rug des landsvaders te maken, is voor brave en oppassende kinderen in het geheel niet voegzaam; vooral moeten zij op hunne hoede zijn tegen de verlichting, de constitutie, de vrijheid, republiek, in het vrouwelijk geslacht, al meer genaamd worden. Daarentegen zal

de landsvader gaarne zien, dat zijne kinderen den omgang van goeden toon kiezen, en met eerbare vrouwen verkeeren, bij voorbeeld: met de hofdame *Legitimiteit*, met de blinde kerkenraadsvrouw *Gehoorzaamheid*, met de doctoresse in de Philosophie *Sterrokleidomastoidaeus*, geboren Vlegel enz.

« Onschuldige vermaken staat de landsvader toe; zoo ziet hij gaarne, dat de landskinderen zijnen naam- of geboortedag vieren; hij viert ook den hunnen. Maar daarentegen duldt hij de kaarten niet in de handen der kinderen, vooral niet het kijken in de kaart; en het allerminst het geloof, dat men daardoor gelukkig kan worden.

« Hoe leelijk zoude het staan, wanneer kinderen tot hunnen vader zeiden: ben ik niet haast groot? ben ik nog niet mondig? ik kan reeds op mij zelven staan, en wil voortaan naar mijn welgevallen leven! Even zoo leelijk staat het den landsvader met zulke onvoegzame vorderingen aan boord te komen. Daarom, gij, landskinderen! zijt rustig, tot tijd en wijle gij eenmaal groot zult geworden zijn; en wanneer gij regt goed oppast, dan krijgt gij ook eenen geheelen zak vol met . . . . . . *beloften*. »

Waterhoogte te Arnhem.

Den 9 April 3 El 9 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.
Den 10 dito 3 El 8 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.

De ondergeteekenden hebben, ten behoeve der verdedigers van het *Kasteel van Antwerpen*, de bijgelegene sterkten en vloot, nader ontvangen: van eenige ingezetenen der stad Nijkerk door toezending van den Heer Burgemeester dier stad *f* 76. Van eenige ingezetenen van het dorp Dieren, door eenen brief van *N. N. f* 27.47½.

Arnhem, den 26. Maart 1833.

H. H. DONKER CURTIUS.
J. M. DE KEMPENAER.

Heden beviel voorspoedig van eenen ZOON, *J. A. VERMEULEN*, geliefde Echtgenoote van

BATAVIA, den 25sten Augustus 1832.

G. J. HEYLIGERS.

Heden beviel van eene DOCHTER, *J. GERRITSEN*, Huisvrouw van

ARNHEM, den 7den April 1833.

J. COERS.

Op den 6den April 1833, overleed te ARNHEM, de Welgeboren Wel Edel Gestrenge Heer Mr. *JACOB NIKOLAAS VAN ECK*, *Lid van Gedeputeerde Staten in de Provincie Gelderland*, in den ouderdom van 80 jaren en ruim 6 maanden.

Heden overleed mijne geliefde Huisvrouw, *ALLEGONDA JACOBA VERWEYDE*, in den ouderdom van juist acht en zeventig jaren.

ARNHEM, den 6den April 1833.

E. J. VAN OMMEREN.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.
AGENTSCHAP *TIEL*.
OPENBARE VERKOOPING
VAN
EIKEN, ESSEN EN POPULIEREN BOOMEN.

De AGENT van het DOMEIN te *TIEL* zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, op Dingsdag den 23sten April 1833, des voormiddags om 9 uren precies, in het Domaniale Veerhuis te *Beusichem*, in het openbaar, aan de meestbiedende, verkoopen: 292 stuks EIKEN, 25 ESSEN en 6 POPULIEREN BOOMEN, geschikt voor Bergroeden, Balken en velerlei andere soorten van Werkhout, staande langs den zandweg tusschen de sluis bij *Sprokkelenburg* en den Hoogendijk, onder *Culenborg*.

Eerst in vijf massa's en daarna in 114 kavelingen; gaande de 1ste massa van No. 1 tot en met No. 30, de 2de massa van No. 31 tot en met No. 38, de 3de massa van No. 59 tot en met No. 91, de 4de massa van No. 92 tot en met No. 107 en de 5de massa van No. 108 tot en met No. 114.

De Boomen zullen drie dagen voor den verkoop in kavelingen zijn afgedeeld en genommerd, terwijl die geenen, welke aanwijzing begeeren mogten, zich kunnen vervoegen bij den Plantaadje-Meester *W. VAN LANGELAAR*, te *Buren*.

De voorwaarden van verkoop liggen ter lezing aan het Bureau van den Heer Administrateur der Domeinen in het eerste Ressort te *Arnhem*, ten Kantore van den voormelden Agent, ter Secretarie van de Gemeente *Beusichem* en in het Domaniale Veerhuis aldaar.

De Agent voornoemd,
J. RAGAY.

---

§ § † DIRECTEUREN der ONDERLINGE BRAND-WAARBORG-MAATSCHAPPYEN, gevestigd te *Arnhem*, brengen door deze ter kennis van de Deelnemers, dat het AFHOOREN der REKENINGEN, over het jaar 1832, door Heeren Commissarissen is bepaald op Dingsdag den 23sten April, des middags ten twaalf ure, ten huize van den eerst ondergeteekende, in de Kerkstraat.

H. CRAMER.
G. ANDRÉ DE LA PORTE.

AFDEELING KURASSIERS No. 9
AANBESTEDING
VAN
REMONT PAARDEN.

De HOOFD-ADMINISTRATIE van voornoemde afdeeling, in garnizoen te *Haarlem*, zal, als daartoe gemagtigd, op Zaturdag den 13den dezer maand, des middags ten 12 ure, ten huize van den Kapitein-Kwartiermeester van gemelde afdeeling, in het openbaar, aan de minst inschrijvende, en onder nadere goedkeuring van het Departement van Oorlog, aanbesteden: de LEVERANCIE van HONDERD VYF EN TWINTIG REMONTPAARDEN, waarvan de betaling zal geschieden in klinkende munt, en zulks op vertoon der recepissen van aflevering bij mandaten, door de Intendanten in de groote Militaire Kommando's ten laste der Administrateurs van 's Rijks Schatkist af te geven.

De op Zegel geschrevene en gecacheteerde inschrijvings-biljetten zullen dagelijks, en uiterlijk tot den 13den dezer maand, vóór 12 ure des middags, kunnen gestoken worden in eene bus, welke tot dat einde op het bureau van genoemden Kapitein-Kwartiermeester geplaatst is.

De voorwaarden dezer aanbesteding liggen ter lezing: te *'s Gravenhage*, in *het Bosche Veerhuis*, bij *MEERTZ*; te *Gorinchem*, in *den Hooiwagen*, bij *VAN ALPHEN*; te *Deventer*, in *de Keizerskroon*, bij *TEN HAVE*; te *Zutphen*, in *de Hollandschen Tuin*, bij *WEENINK*, en bij den Kapitein-Kwartiermeester der afdeeling.

Haarlem, den 4den April 1833.

De Hoofd-Administratie voornoemd,
De luitenant-kolonel,
DE SALIS SOGLIO.
De Kapitein-Kwartiermeester,
DUVIGNEAU.

---

§ § † De Notarissen *NYHOFF* en *GODEFROY*, *qq.*, zullen op den 15den April 1833, aan te vangen des voormiddags om 10 uren, ten huize van *A. PELMAN*, in de Ketelstraat te *Arnhem*, erfhuiswijze verkoopen: Eene groote partij BEDDEN met TOEBEHOOR, DEKENS, BEDLINNEN en voorts onderscheiden HUISRAAD, zijnde Zaturdags te voren van des morgens van 10 tot 12 en namiddags van 2 tot 4 uren te zien.

VERKOOPING
VAN
VASTE GOEDEREN.

Ingevolge de daaromtrent in de nommers 19, 21, 31 en 34 dezer Courant reeds voorloopig gedane aankondiging, zullen alnu in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, binnen *Zutphen*, op Woensdag den 17den April 1833, in het openbaar ingezet, en 14 dagen daarna, zijnde den 1sten Mei, ter zelfder plaatse, telkens 's namiddags om *twee* uren, naar genoegen geldende, in massa of perceelsgewijze, verkocht worden:

1o. De HAVERSATHE *de Marsch*, onder *Zutphen*, in de nabijheid dier stad aan den Straatweg gelegen, met deszelfs HEERENHUIZINGE en verder GETIMMERT, voorts bijbehoorende LANDERYEN; in het geheel groot 30 Bunders, 60 Roeden en 15 Ellen.

En 2o. Het ERVE *Walfoort*, in *Tonden* onder *Brummen*, met AAN- en TOEBEHOOREN; in het geheel groot ruim 13 Bunders.

Alles breeder bij de vroegere aankondigingen omschreven.

Ter bezigtiging kan men zich steeds vervoegen aan *H. HARMSEN*, Expediteur, en *A. DE VROOM*, Wijnkooper, terwijl informatien nopens de Veil Condities zijn te bekomen ten Kantore des Notaris *LULOFS*, allen te *Zutphen*.

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP een paar BRUINE KORTSTAART MERRIE-PAARDEN, zes jaren oud, zeer mak in alle Tuig. Te bevragen bij den Kastelein *G. HUPKES*, in het wapen van *Gelderland*, te *Dieren*.

---

§ § + UIT DE HAND TE KOOP eene melkgevende EZELIN, met haar VEULEN. Te bevragen bij *H. MEYERINK*, te *Hoogkeppel*; brieven franco, onder letter C. W.

---

§ † † Bij *J. BELLE*, te *Arnhem*, op de Beek, No. 101, is den 13den April te bekomen, allerbeste DROOGE KLUIT-KALK, tegen *f* 1-75 *het Nederlandsche mud*, en is van heden af aan bij bovengemelden te bekomen, allerbeste OUDE NATTE KALK, tegen *f* 2-50 *de Arnhemsche ton*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.